

הלכות ציצית – ד הפושט ודעתו לחזור וללבוש

שוע"ר סי' ח

כג הפושט טליתו ובשעה שפושט דעתו לחזור וללבוש מיד, אין צריך לברך עליו כשיחזור וילבשו מיד ... אבל אם כשפשוטו לא היה דעתו לחזור וללבוש עד **לאחר כמה שעות**, אזי אפילו אם אחר כך נמלך ללבוש תיכף ומיד, צריך לחזור ולברך עליו.

כד וכן אפילו אם כשפשוטו היה דעתו לחזור וללבוש מיד, אלא שאחר כך שכח או נמלך מללבוש עד **לאחר כמה שעות**, אזי צריך לחזור ולברך עליו, אפילו לא יצא מפתח ביתו כלל בינתיים וחוזר ולבוש באותו החדר שפושטו.

כה הפושט טליתו **סתם**, שלא היה בדעתו כלום, לא שיחזור וילבשו מיד ולא שלא יחזור וילבשו מיד, אם כשפשוט הטלית **נשאר עדיין עליו טלית קטן**, אם כן לא הסיח דעתו מהמצוה, לכן כשיחזור וילבוש את הטלית שפשוט מתחלה אין צריך לברך עליו. אבל אם כשפשוט הטלית לא נשאר עליו שום בגד שיש בו ציצית, אם כן הסיח דעתו לגמרי מן המצוה, לכן כשיחזור וילבוש את הטלית שפשוט צריך לחזור ולברך עליו.

כו מי שהיה לבוש טלית ונפלה ממנו, כשיחזור ויתעטף בה צריך לחזור ולברך, כיון שנפלה שלא מדעתו, לכן אינו מועיל כלום מה שדעתו שיחזור וילבשו.

כז מי שהיה מתפלל תפלת שמנה עשרה ונפל טליתו מעליו, והניחו אחרים עליו את הטלית, כשיסיים את תפילתו ימשמש בציצית ויברך.

שוע"ר סי' כא

ג מותר ליכנס בטלית מצוייצת לבית הכסא, לפי שאין זה בזוי למצוה. במה דברים אמורים, בבגד שעשוי למלבוש ואינו מיוחד להתפלל בו. אבל בטליתות של מצוה שלנו, שאינן מיוחדים רק להתפלל בהן, אין נכון שיכנס בהם לבית הכסא.

שוע"ר סי' כה

כט מי שחלץ את תפיליו והיה בדעתו שלא יחזור להניחן עד לאחר זמן מרובה, כמו **ב' או ג' שעות**, ואחר כך נמלך לחזור ולהניחן מיד, צריך לחזור ולברך עליהם.

ל במה דברים אמורים, שלא עשה צרכיו בין חליצת התפילין להנחתן פעם ב'. אבל אם עשה צרכיו בינתיים, כיון שבעת ההיא לא היה יכול להניח תפילין, אם כן אינו מועיל כלום מה שהיה בדעתו לחזור ולהניחן מיד, ולכן צריך לחזור ולברך על הנחה שנייה, כאלו לא היה בדעתו כלל בשעת חליצתן לחזור ולהניחן מיד.

לב עכשיו נהגו העולם, שאפילו אם נשטו התפילין ממקומן שלא בכוונה ומחזירן למקומן, אעפ"כ אין מברכין עליהם. ויש שנתנו טעם למנהגם, שלא הצריכו לחזור ולברך אלא בלבוש תפילין כל היום ונשטו ממקומן שלא בשעת התפלה, שלא היה דעתו עליהן כלל, אבל אנו שאין לובשין אותם אלא בשעת התפלה, ואז מסתמא אינו מסיח דעתו מהם, והוא מרגיש בשעה שנשטין ממקומן.

פרי מגדים סי' כה משב"ז ס"ק יא

ואף על גב דסימן כ"א אות ג' [כתב] דבטלית גדול אין "נכון" [ליכנס] לבית הכסא, מכל מקום לאו מדינא, ומשום הכי בציצית לא הוה הפסק.

שוע"ר סי' תרלט

יג כשיצא מן הסוכה בין גמר אכילה ראשונה להתחלת אכילה אחרונה, ושהה שם חוץ לסוכה ולא חזר לאלתר אלא **לאחר שעה ושתיים**.

פסקי הסדור סוף הלכות ציצית

ואפילו **פשטה על דעת שלא לחזור וללבוש לאלתר** ואחר כך נמלך לחזור וללבוש לאלתר, **אם נשאר עליו טלית קטן אינו צריך לחזור ולברך**. אבל אם בא ללבוש אחר כמה שעות משפשטה, צריך לחזור ולברך, אפילו נשאר עליו טלית קטן ואפילו היתה דעתו מתחלה לכך.

אגרות קודש ח"ג אגרת תקמד

שמצינו ד' חלוקות מהני"ל, 1) סוכה. א' ב' שעות. 2) תפילין. ב' ג' שעות. 3) ציצית. לאחר **כמה שעות** ... ומה טעם לחילוקים אלו? ונראה לי הטעם, כי מצינו שיעור הפסק בענין – משך זמן ענין זה **גופא** ... וגם **בכל הני"ל** זהו השיעור. והנה **סוכה** – עיקר קביעתה הוא אכילה ... **תפילין** – זמנם ברוב העולם ... הוא זמן התפלה ... **ציצית** (דטלית גדול, דבי' עסקינן) – אין זמנו קבוע, אבל נמשך הרבה יותר מתפילין, כי לובשו קודם התפילין, אין צריך גוף נקי ואין בו הזהירות דהיסח הדעת ... ומבואר כל שיעורים הני"ל.